

Sfântul săptămânii

Ioan Berchmans (1599-1621)

Dorește încă din adolescență să devină preot. Studiază în cadrul colegiului iezuit de la Malines. În 1616 intră în noviciat în cadrul Companiei lui Isus. Este trimis la Roma pentru a-și continua studiile de filosofie în 1619. Se remarcă prin caritate și voioșie, precum și prin inteligență și maturitate afectivă și o profundă viață spirituală. Este sfântul vieții obișnuite, reușind să împlinească lucrurile simple într-un mod extraordinar. Moare după o scurtă boală. A fost beatificat în 1865 de Papa Pius al IX-lea și canonizat de Papa Leon al XIII-lea în 1888. Este patron al studenților.

Calendarul săptămânii 11-18 august 2019

- 11 D DUMINICA A 19-A D.P.A.; Ss. Clara, fc.; Suzana, m.
- 12 L Sf. Ioana Francisca de Chantal, clg. *
- 13 M Ss. Pontian, pp. m. și Hipolit, pr. m. *; Ioan Berchmans, student
- 14 M Sf. Maximilian Maria Kolbe, pr. m. **
- 15 J **ADORMIREA MAICII DOMNULUI**; Ss. Tarciziu, m.; Iacint, pr.; Stanislau Kostka, clg.
- 16 V Ss. Ștefan, rege *; Rochus, pelerin *
- 17 S Ss. Miron, pr. m.; Eusebiu, pp.; Beatrix, clg.
- 18 D DUMINICA A 20-A D.P.A.; Fer. Paula Montaldi, fc.

Gândul săptămânii

“O singură ambiție este legitimă: aceea de a fi mai buni.” (Fericitul Vladimir Ghika)

© 2019 don Giovanni Bertì

Foaia
LITURGICĂ

11 august 2019 • DUMINICA A XIX-A D.P.A. • Ss. Clara, fc.;
Suzana, m.

LECTURA I

Așa cum i-ai pedepsit pe potrivnici, tot așa, chemându-ne la tine, ne-ai glorificat.

Citire din cartea Înțelepciunii 18,6-9

Acea noapte a eliberării a fost făcută cunoscută de mai înainte părinților noștri, pentru ca, știind cu siguranță în ce jurăminte au crezut, să se bucure. Mântuirea celor drepti era așteptată de poporul tău ca și pieirea dușmanilor. Așa cum i-ai pedepsit pe potrivnici, tot așa, chemându-ne la tine, ne-ai glorificat. Copiii sfinți ai celor buni aduceau jertfă în ascuns și au stabilit legea dumnezeirii într-un singur gând, ca sfinții să împartă în același fel și cele bune, și cele periculoase, cântând de mai înainte imnurile părinților.

Cuvântul Domnului

PSALMUL RESPONSORIAL

Ps 32(33),1 și 12.18-19.20 și 22 (R.: 12b)

R.: Fericit este poporul pe care Domnul și l-a ales ca moștenire!

Bucurați-vă, dreptilor, în Domnul!
Cei fără de prihană se cuvine să-i înalțe cântare de laudă.
Fericit este poporul al cărui Dumnezeu este Domnul,
poporul pe care el și l-a ales ca moștenire! **R.**

Iată, ochii Domnului sunt îndreptați spre cei care se tem de el, spre cei care nădăjduiesc în mila lui, ca să scape de la moarte sufletele lor și să-i hrănească în timp de foamete! **R.**

Sufletul nostru îl așteaptă pe Domnul; pentru că el este scutul și apărătorul nostru.

Fie, Doamne, mila ta asupra noastră, după cum și noi am sperat în tine! **R.**

LECTURA A II-A

El aștepta cetatea al cărei arhitect și constructor este Dumnezeu.

Citire din Scrisoarea către Evrei 11,1-2.8-19

Fraților, credința este garanția realităților sperate, dovada realităților care nu se văd. Datorită ei, cei din vechime au primit o bună mărturie. Prin credință, Abraham a ascultat atunci când a fost chemat să plece spre un loc pe care avea să-l primească drept moștenire și a plecat fără să știe unde merge. Prin credință, s-a stabilit în Țara Promisă ca un străin și a locuit în corturi împreună cu Isaac și Iacob, care sunt împreună-moștenitori ai acestei promisiuni, căci el aștepta cetatea care are temelii, al cărei arhitect și constructor este Dumnezeu. Prin credință, și Sara, deși sterilă și trecută de vârstă, a primit puterea de a zămisli un fiu, pentru că l-a

considerat demn de încredere pe cel care făcuse promisiunea. De aceea, dintr-un singur om, și acela aproape de moarte, s-au născut urmași mulți cât stelele cerului și cât nisipul de pe țărmul mării, care este fără număr. Toți aceștia au murit în credință, fără să fi primit promisiunile, dar le-au văzut și le-au salutat de departe, mărturisind că sunt străini și călători pe pământ. Cei care vorbesc astfel arată că sunt în căutarea unei patrii. Însă dacă și-ar fi amintit de aceea din care ieșiseră, ar fi avut timp să se întoarcă; dar, de fapt, ei aspiră după una mai bună, adică cea cerească. Tocmai de aceea, Dumnezeu nu se rușinează să fie numit Dumnezeu lor, pentru că le-a pregătit o cetate. Prin credință, Abraham l-a adus ca jertfă pe Isaac atunci când a fost pus la încercare; și era să-l jertfească pe singurul născut, el, care primise cu bucurie promisiunile, căruia i se spusese: “În Isaac va fi numită descendența ta”. El credea că Dumnezeu este atât de puternic, încât să învie morții, de aceea l-a redobândit ca semn.

Cuvântul Domnului

ACLAMAȚIE LA EVANGHELIE

Mt 24,42a.44

(Aleluia) Vegheați și fiți gata, pentru că Fiul Omului va veni în ceasul la care nu vă gândiți! (Aleluia)

EVANGHELIA

Fiți și voi pregătiți!

Citire din Evanghelia Domnului nostru Isus Cristos după sfântul Luca 12,32-48

În acel timp, Isus le-a spus discipolilor săi: “Nu te teme, turmă mică, pentru că i-a plăcut Tatălui vostru să vă dea împărăția! Vindeți ceea ce aveți și dați de pomană; faceți-vă pungi care nu se învechesc, comoară nepieritoare în ceruri, unde hoțul nu se apropie, nici molia nu o

distruge! Căci unde este comoara voastră, acolo va fi și inima voastră. Să fie coapsele voastre încinse și luminile aprinse, iar voi fiți asemenea oamenilor care-și așteaptă stăpânul să se întoarcă de la nuntă, ca să-i deschidă de îndată ce vine și bate la ușă! Fericiți acei servitori pe care stăpânul, când va veni, îi găsește veghind! Adevăr vă spun, se va încinge, îi va așeza la masă și, venind, îi va servi. Fie că va veni la miezul nopții, fie că va veni spre dimineață și-i va găsi astfel, fericiți vor fi ei! Să știți aceasta: dacă stăpânul casei ar ști ora la care vine hoțul, nu ar lăsa să i se spargă casa. Fiți și voi pregătiți pentru că Fiul Omului va veni la ora la care nu vă gândiți!” Atunci Petru a zis: “Doamne, pentru noi spui parabola aceasta sau pentru toți?” Domnul i-a spus: “Cine este administratorul credincios și înțelept pe care stăpânul îl stabilește peste servitorii săi ca să le dea porția de hrană la timpul potrivit? Fericit este servitorul acela pe care stăpânul său, când va veni, îl va găsi făcând astfel! Adevărat vă spun că îl va stabili peste toate bunurile sale. Dar dacă acel servitor spune în inima lui: «Stăpânul meu întârzie să vină» și începe să-i lovească pe servitori și servitoare, să mănânce, să bea și să se îmbete, stăpânul servitorului acela va veni în ziua în care el nu se așteaptă și la ora pe care nu o știe, îl va pedepsi aspru și îi va face parte printre cei necredincioși. Acel slujitor care cunoaște voința stăpânului său, dar nu a pregătit și nu a făcut după voința lui, va primi multe lovituri; cel care nu a cunoscut, dar a făcut lucruri care merită lovituri, va primi puține; cui i s-a dat mult, mult i se va cere, iar cui i s-a încredințat mult, i se va cere și mai mult”.

Cuvântul Domnului

Printr-un al doilea fragment luat din capitolul 12 al Evangheliei Sfântului Luca, Biserica ne oferă o aprofundare a temei propuse deja în duminica trecută, temă ce se referă la relația pe care un creștin trebuie să o aibă cu bunurile materiale: scopul omului nu este acela de a aduna bogății nenumărate, ci acela de a se îmbogăți înaintea lui Dumnezeu. Expresia principală de astăzi este: procurați-vă o comoară în ceruri, o comoară nesecată, de care hoțul nu se apropie și pe care molia nu o roade. Căci unde este comoara voastră, acolo va fi și inima voastră...

Acestui îndemn Isus îi adaugă un al doilea care precizează necesitatea imperioasă, pentru ucenic, de a realiza această îmbogățire atunci când are ocazie. Lucrarea lui trebuie să fie, potrivit lui Isus, fără răgaz, asemenea slujitorilor care au o misiune de împlinit până la întoarcerea stăpânului de la nuntă. Or, sosirea stăpânului poate avea loc în orice moment, iar el îi răsplătește doar pe cei pe care îi găsește veghind, muncind: Fericiți sunt servitorii aceia pe care stăpânul îi va găsi veghind. Vă spun adevărul: își va lua haina de lucru, le va porunci să se așeze la masă și îi va servi...

Celelalte două lecturi ale Liturgiei Cuvântului de astăzi ne oferă mai multe exemple de persoane ale Vechiului Testament care au avut mereu conștiința trează în a împlini

voia Stăpânului divin. Astfel, lectura a doua cântă credința proto-părinților poporului lui Israel în acești termeni: Când Scriptura dă mărturie despre cei vechi, o face datorită credinței lor. Datorită credinței, a ascultat Abraham de chemarea lui Dumnezeu și a plecat către o țară care urma să-i fie dată ca moștenire; a plecat fără să știe unde merge...

La rândul ei, prima lectură evoca credințioșia poporului evreu aflat în robia egipteană. Astfel, primind vestea eliberării pe care Dumnezeu urma să o înfăptuiască, urmașii credincioși ai celor drepti aduceau jertfe în ascuns; ei au statornicit, într-un singur gând, această lege divină: că sfinții trebuie să fie părtași deopotrivă atât la cele bune cât și la cele rele și intonau deja cântecele de laudă ale părinților. Acestei atitudini de credințioșie și de fidelitate, Dumnezeu îi răspunde cu darul mântuirii: Și poporul tău a văzut, în același timp, mântuirea celor drepti și pieirea dușmanilor săi.

Nouă ne rămâne să medităm asupra acestor îndemnuri și asupra acestor exemple pentru ca să căpătăm o inimă înțeleaptă și să avem parte, pentru munca noastră statornică, de bucuria participării la sărbătoarea pe care Stăpânul nostru divin ne-o pregătește.

Pr. dr. Tarciziu Șerban